

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ

આર/અપીલ ફોમ ઓર્ડર નં. ૧૧૭/૨૦૨૫

વિથ

સિવિલ એપ્લિકેશન (ફોર સ્ટે) નં. ૧/૨૦૨૫

ઈન આર/અપીલ ફોમ ઓર્ડર નં. ૧૧૭/૨૦૨૫

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી મૌલિક જે. શેલત

=====

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા	ના

=====

કાંચનબેન તે નવીનભાઈ આંબલીયાની વિધવા (મૃતક નવીનભાઈ ભીખાભાઈ આંબલીયાના કાયદેસરના વારસદારો) અને અન્ય

વિરુદ્ધ

અશોકસિંહ પોપટભા જાડેજા

=====

ઉપસ્થિતિ:

વીએમપી લીગલ (૭૨૧૦), અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧, ૨, ૩ તરફે

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી મૌલિક જે. શેલત

તારીખ : ૨૪/૦૬/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિમલ એમ. પટેલને સાંભળવામાં આવ્યા.

૨. પાંકાનેરના વિદ્વાન પ્રિન્સિપાલ સિનિયર સિવિલ જજ દ્વારા સ્પેશિયલ સિવિલ સ્યુટ નં. ૨/૨૦૨૩ માં આંક-૫ (મનાઈહુકમની અરજી) નીચે પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૧૩મી માર્ચ ૨૦૨૫ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે કોડ ઓફ સિવિલ પ્રોસિજર, ૧૯૦૮ ના ઓર્ડર ૪૩ રૂલ ૧ હેઠળ હાલની અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે.

૩. પક્ષકારોનો ઉદ્દેશ દાવામાં તેમની મૂળ સ્થિતિ મુજબ કરવામાં આવશે.

જ. ટૂંકી હકીકતો:

જ.૧. હાલના અપીલકર્તાઓ મૂળ વાદીઓ છે, જ્યારે હાલના સામાવાળા મૂળ પ્રતિવાદી છે. વાદીઓના પુરોગામી દ્વારા પ્રતિવાદી સાથે કરવામાં આવેલા બાનાખતના વિશિષ્ટ પાલનની માંગણી કરતા વાદીઓ દ્વારા સ્પેશિયલ સિવિલ સ્યુટ નં. ૨/૨૦૨૩ નો દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો.

જ.૨. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે વાદીઓના પુરોગામી અને પ્રતિવાદી વચ્ચે તારીખ ૨૩મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧ ના રોજ રૂ. ૬૨,૦૦,૦૦૦/- ના વેચાણ અવેજ માટે એક બિનનોંધાયેલ બાનાખત (જે હવે પછી 'બાનાખત' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) કરવામાં આવ્યું હતું. બાનાખત મુજબ, રૂ. ૬૨,૦૦,૦૦૦/- ના કુલ વેચાણ અવેજમાંથી રૂ. ૨૦,૫૦,૦૦૦/- ની રકમ ચૂકવવામાં આવી હતી, જે કરારમાં જ દર્શાવેલ છે.

જ.૩. તેમ છતાં, વાદીઓના જણાવ્યા મુજબ, પ્રતિવાદીને રૂ. ૫,૦૦,૦૦૦/- ની વધારાની ચૂકવણી પણ કરવામાં આવી હતી, જેનો અલબત્ત, પ્રતિવાદીએ તેમના લેખિત નિવેદનમાં ઇનકાર કર્યો છે.

જ.૪. ગમે તે હોય, બાનાખતની શરત નં. ૨ મુજબ, બાકી વેચાણ અવેજ એટલે કે રૂ. ૪૧,૫૦,૦૦૦/- ની રકમ વાદીઓના પુરોગામી દ્વારા બાનાખત થયા તારીખથી નેવું (૯૦) દિવસની અંદર પ્રતિવાદીને ચૂકવવાની હતી. સદર બાકી અવેજ ચૂકવાઈ ગયા પછી, વાદીઓના પુરોગામીની તરફેણમાં રજિસ્ટર્ડ વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવાનો હતો.

જ.૫. એવો આક્ષેપ છે કે કોવિડ-૧૯ ની પરિસ્થિતિના કારણે, વાદીઓના પુરોગામીનું તારીખ ૧૭મી એપ્રિલ ૨૦૨૧ ના રોજ અવસાન થયું હતું. પરિણામે, વાદીઓ પોતાના પુરોગામીને ગુમાવી ચૂક્યા હોવાથી, બાનાખતની શરતો મુજબ કાર્ય કરવામાં અસમર્થ રહ્યા હતા અને સંમત થયા મુજબ નેવું (૯૦) દિવસની

નિર્ધારિત મુદતની અંદર પ્રતિવાદીને બાકી વેચાણ અવેજની ચૂકવણી કરવામાં અસમર્થ રહ્યા હતા. અલબત્ત, સંમત થયેલ ૯૦ દિવસની મુદત ઉપરાંત આવી રકમ ચૂકવવાની મંજૂરી આપવા માટે વાદીઓ દ્વારા મુદત લંબાવવાની કોઈ માંગણી કરવામાં આવી ન હતી.

જ.૬. વધુમાં, બાનાખતના લગભગ ૨ વર્ષ પછી, વાદીઓએ તારીખ ૬ ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૩ ની પોતાની કાનૂની નોટિસ દ્વારા પ્રતિવાદીને ઉપરોક્ત બાનાખત મુજબ વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા જણાવ્યું હતું, જેમાં એવો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો કે વાદીઓના પુરોગામીના અવસાનની તારીખથી લગભગ એક મહિના પછી, પ્રતિવાદી સાંત્વના પાઠવવા આવ્યા હતા અને વાદીઓને મળ્યા હતા. વધુમાં એવું જણાવવામાં આવ્યું હતું કે એકવાર વાદીઓ તેમના પુરોગામીને ગુમાવવાના પ્રારંભિક આઘાતમાંથી બહાર આવ્યા પછી, તેઓએ વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા માટે પ્રતિવાદીનો ઘણી વખત સંપર્ક કર્યો હતો, કારણ કે વાદીઓ બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવવા તૈયાર અને તત્પર હતા અને છે, પરંતુ પ્રતિવાદી બાનાખત મુજબની પોતાની જવાબદારી નિભાવવા તૈયાર ન હતા.

જ.૭. પ્રતિવાદીએ તારીખ ૧૨મી જૂન ૨૦૨૩ ના પોતાના જવાબ દ્વારા વાદીઓની ઉપરોક્ત નોટિસનો જવાબ આપ્યો હતો, જેમાં તેમણે વાદીઓની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવાની વિનંતીનો ઇનકાર કર્યો હતો. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે વાદીઓ દ્વારા નિર્ધારિત સમયમાં બાકી વેચાણ અવેજ ન ચૂકવવાના કારણે, દાવાવાળી જમીન પરની લોન ભરપાઈ

કરવા માટે જરૂરી એનઓસી મેળવવાની પ્રક્રિયા પ્રતિવાદી દ્વારા હાથ ધરી શકાઈ ન હતી. વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવી હતી કે વાદીઓ બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવવાની સ્થિતિમાં ન હતા/નથી અને તેથી તેમણે તેમને કહ્યું હતું કે જ્યારે પણ પ્રતિવાદી દાવાવાળી જમીન વેચે, ત્યારે કુલ વેચાણ અવેજમાંથી, વાદીઓના પુરોગામી પાસેથી મળેલી અંશતઃ પાલનની રકમ વાદીઓને પરત કરવામાં આવશે.

જ.૮. આ હકીકતોના સંદર્ભમાં અને પ્રતિવાદી તરફથી વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવાનો ઇનકાર કરતો જવાબ મળ્યા બાદ, વાદીઓએ તારીખ ૧૭મી જૂન ૨૦૨૩ ના રોજ ઉપરોક્ત દાવો દાખલ કર્યો હતો. દાવામાં, વાદીઓએ આંક-પ નીચે વાદગ્રસ્ત મનાઈદુકમની અરજી દાખલ કરીને મનાઈદુકમ માટે અરજ કરી હતી. પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે મનાઈદુકમ આપવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને તે રીતે મનાઈદુકમની અરજી નામંજૂર કરી હતી.

જ.૯. હાલની અપીલમાં વાદગ્રસ્ત દુકમથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને, મૂળ વાદીઓએ હાલની અપીલ દાખલ કરીને તેને પડકાર્યો છે.

પ. અપીલકર્તા-વાદીઓની રજૂઆતો:

પ.૧. વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે ભૂલભરેલી રીતે એવું તારણ કાઢ્યું છે કે વાદીઓના પુરોગામી અને પ્રતિવાદી વચ્ચે થયેલા કરારમાં સમય એ કરારનું મુખ્ય તત્વ છે, અને તે હકીકતને સંપૂર્ણપણે

નજરઅંદાજ કરી છે કે કરારમાં એવી કોઈ શરત નિર્ધારિત કરવામાં આવી ન હતી કે ૯૦ દિવસમાં ચૂકવણી ન કરવાથી અથવા અંશતઃ પાલન તરીકે ચૂકવવામાં આવેલી રકમ જપ્ત કરવામાં આવશે અને/અથવા પ્રતિવાદી વાદીઓના પુરોગામીની તરફેણમાં વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવાની પોતાની જવાબદારીમાંથી મુક્ત થઈ જશે.

પ.૨. વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે કાયદાની સુસ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે, જ્યાં સુધી સ્થાવર મિલકત સંબંધિત બાનાખતનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી સામાન્ય રીતે સમયને કરારનું મુખ્ય તત્વ ગણવામાં આવતું નથી. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે કાયદાની આ મૂળભૂત બારીકાઈને સંપૂર્ણપણે ચૂકી જઈને અને હાલના કેસની હકીકતોની યોગ્ય મૂલવણી કર્યા વિના મનાઈદુકમ આપવાનો ઇનકાર કર્યો છે.

પ.૩. વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે જ્યારે વાદીઓના પુરોગામી દ્વારા નોંધપાત્ર રકમ ચૂકવવામાં આવી હતી, જેમનું કોવિડ-૧૯ ની પરિસ્થિતિ દરમિયાન કમનસીબે અવસાન થયું હતું, અને જ્યારે વાદીઓ પ્રતિવાદીને બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવવા તૈયાર અને તત્પર હતા અને છે, ત્યારે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા મનાઈદુકમનો ઇનકાર અયોગ્ય છે. વાસ્તવમાં માંગ્યા મુજબ મનાઈદુકમ ન આપવાથી કાર્યવાહીની બહુલતા ઊભી થશે, કારણ કે પ્રતિવાદી દાવાવાળી જમીન વેચવાનો ઇરાદો પહેલેથી જ ધરાવે છે, જે નોટિસના તેમના જવાબ અને લેખિત નિવેદન પરથી પણ અનુમાનિત કરી શકાય છે.

પ.જ. પોતાની દલીલોના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલે નીચે મુજબના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો હતો:

(૧) સારદામણી કંદપ્પન વિ. એસ. રાજલક્ષ્મી અને અન્ય, [(૨૦૧૧) ૧૨ સુપ્રીમ કોર્ટ કેસીસ ૧૮]

(૨) મનીષા વિ. મદનલાલ, [(૨૦૨૩) ૧ હાઈકોર્ટ કેસીસ (બોમ્બે) ૪૧૪]

પ.પ. ઉપરોક્ત રજૂઆતો કરીને, તેમણે હાલની અપીલ મંજૂર કરવા અરજ કરી હતી.

૬. અન્ય કોઈ વિશેષ રજૂઆતો કરવામાં આવી નથી.

વિશ્લેષણ

૭. હાલની અપીલ સીપીસીના ઓર્ડર ૪૩ રૂલ ૧ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવી હોવાથી, કાયદાની સુસ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે હાલની અપીલ સિદ્ધાંત પર છે, હકીકતો પર નહીં. એકવાર ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા વાપરવામાં આવેલી વિવેકબુદ્ધિ, ભલે તે વાદીની તરફેણમાં માંગ્યા મુજબનો મનાઈદુકમ મંજૂર કરવામાં અને/અથવા મંજૂર કરવાનો ઇનકાર કરવામાં વાપરવામાં આવી હોય, જ્યાં સુધી તે ભૂલભરેલી, વિકૃત, મનસ્વી કે કાયદાની સુસ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિની વિરુદ્ધ હોવાનું જણાય નહીં ત્યાં સુધી, માત્ર બીજો દ્રષ્ટિકોણ શક્ય હોવાના કારણે, આ કોર્ટ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા આવા દુકમમાં

હસ્તક્ષેપ કરવા હકદાર બનશે નહીં. [જુઓ: (૧) વંડર લિ. અને અન્ય વિ. એન્ટોક્સ ઇન્ડિયા પ્રા. લિ., ૧૯૯૦ સપ્લી.૧ એસ.સી.સી. ૭૨૭ અને (૨) રમાકાંત અંબાલાલ ચોક્સી વિ. અંબાલાલ ચોક્સી, ૨૦૨૪ એસસીસીઓનલાઇન એસસી ૩૫૩૮]

૮. હવે હાલના કેસની ઉપરોક્ત હકીકતો તરફ વળતાં, ઉપર વર્ણવેલ આવી હકીકતો નિર્વિવાદ છે. તારીખ ૨૩મી ફેબ્રુઆરી ૨૦૨૧ ના રોજ બાનાખતના અમલ પછી, વાદીઓના પુરોગામીનું કમનસીબે તારીખ ૧૭મી એપ્રિલ ૨૦૨૧ ના રોજ કોવિડ-૧૯ મહામારીના કારણે અવસાન થયું હતું. તે સમજી શકાય છે કે અમુક સમય માટે, વાદીઓ પોતાના સ્વજન ગુમાવવાના ભારે આઘાતમાં રહ્યા હશે અને કોવિડ-૧૯ મહામારી જેવી પરિસ્થિતિમાં, લોકો પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરાર પર અમલ કરવા કરતાં પોતાના જીવન બચાવવાને પ્રાથમિકતા આપશે. તેમ છતાં, ઘણા લાંબા સમય સુધી, વાદીઓએ તેમના પુરોગામી દ્વારા કરવામાં આવેલા બાનાખતની શરતો મુજબ, કોવિડ-૧૯ ની પરિસ્થિતિમાં પણ, કોઈ કાર્યવાહી કરી ન હતી. વાદીઓનો એવો કેસ પણ નથી કે તેઓ બાનાખત અને તેના અમલથી ૯૦ દિવસમાં બાકી રકમ ચૂકવવા અંગેની તેની શરત વિશે વાકેફ ન હતા. તેમ છતાં, તેઓએ પ્રતિવાદીને વિનંતી કરીને સમય વધારવાની માંગણી કરવાનું યોગ્ય માન્યું ન હતું.

૯. એવું જણાય છે કે પ્રથમ વખત, મે ૨૦૨૩ માં, બાનાખતથી લગભગ ૨ વર્ષ પછી, વાદીઓએ પ્રતિવાદીને કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા જણાવ્યું હતું,

જેમાં તેઓએ બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવીને કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવાની પોતાની તૈયારી દર્શાવી હતી. અલબત્ત, નોટિસમાં એવો આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો છે કે તેઓ કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા તૈયાર અને તત્પર હતા અને છે, પરંતુ પ્રતિવાદી, કોઈપણ કારણોસર, પોતાની જવાબદારી પૂરી કરી રહ્યા ન હતા. આ હકીકતોનો, અલબત્ત, પ્રતિવાદી દ્વારા ઇનકાર કરવામાં આવ્યો છે, જેઓ ઘટનાઓનું પોતાનું સંસ્કરણ ધરાવે છે. આવી હકીકતો મૌખિક સ્વરૂપની છે, જે વાદીઓ દ્વારા ટ્રાયલ દરમિયાન યોગ્ય પુરાવા રજૂ કરીને સાબિત કરવી જરૂરી છે અને આ તબક્કે, તેની ઊંડાણમાં જઈ શકાતું નથી અથવા તેને તેના દર્શનીય મૂલ્ય પર લઈ શકાતું નથી, કારણ કે રેકૉર્ડ પર પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ એવું દર્શાવવા માટે કંઈ નથી કે વાદીઓએ આપેલ સમયે ક્યારેય પ્રતિવાદીનો સંપર્ક કર્યો હતો, સિવાય કે તેમના મોબાઈલ પર તેમનો સંપર્ક કરવામાં આવ્યો હતો તેવો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો હતો. પક્ષકારો વચ્ચેની આવી વાતચીત અથવા કોઈપણ ચેટ અંગેની કોઈ વધુ વિગતો રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવી નથી. વાદીઓએ પ્રતિવાદીને બાકી અવેજ ચૂકવવા માટેની પોતાની નાણાકીય સ્થિતિ પણ દર્શાવી નથી કે જે ઉપલબ્ધ હોવા છતાં અને પ્રતિવાદીને ઓફર કરી હોવા છતાં તેમણે તેનો સ્વીકાર કર્યો ન હતો.

૧૦. ગમે તે હોય, જ્યારે વાદીઓએ સભાનપણે આટલો લાંબો સમય પસાર થવા દીધો અને ચૂકવણી કરવા અંગે બાનાખતમાં દર્શાવેલ મુદત પૂરી થયાના લગભગ બે વર્ષ પછી અચાનક ઊંઘમાંથી જાગ્યા અને તે રીતે આવા

કરારના પાલનની માંગણી કરી, ત્યારે ટ્રાયલ કોર્ટે, બાનાખતની શરતો ધ્યાને લઈને, પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ એવો અભિપ્રાય બાંધ્યો હતો કે કરારધારકે ૯૦ દિવસમાં બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવવાનો હતો અને તેમ કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હોવાથી, વાદીઓ તરફથી વિલંબ અને નિષ્ક્રિયતા થઈ હતી જે તેમને વાદગ્રસ્ત અરજીમાં માંગ્યા મુજબનો મનાઈફુકમ મેળવવા માટે અહકદાર ઠેરવે છે. વાસ્તવમાં ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા લેવાયેલો આવો દ્રષ્ટિકોણ એક સંભવિત દ્રષ્ટિકોણ છે જેમાં માત્ર બીજો દ્રષ્ટિકોણ પણ શક્ય હોવાના આધારે આ કોર્ટ દ્વારા હસ્તક્ષેપ કરી શકાય નહીં.

૧૧. જ્યાં સુધી વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલ દ્વારા આધાર લેવાયેલા ચુકાદાઓનો સંબંધ છે, મનીષા (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં એ જોઈ શકાય છે કે બાનાખત તારીખ ૭મી મે ૨૦૨૨ ના રોજ કરવામાં આવ્યું હતું, અને પાંચ મહિનાની અંદર પ્રતિવાદીને કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા જણાવવામાં આવ્યું હતું અને તે પછી તરત જ ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ દાવો દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો, જેમાં વાદી (જેઓ બોમ્બે હાઈકોર્ટ સમક્ષ સામાવાળા હતા) ની તરફેણમાં મનાઈફુકમ મંજૂર કરવામાં આવ્યો હતો. તેથી વાદીનું પગલું ત્વરિત અને ઝડપી હતું જે કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા માટેની તેમની તૈયારી અને તત્પરતા દર્શાવે છે જેને પ્રતિવાદીએ નકારી કાઢી હતી, ત્યારે તે કેસની વિશિષ્ટ હકીકતો ધ્યાને રાખીને બોમ્બે હાઈકોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા મંજૂર કરાયેલા મનાઈફુકમમાં દખલ કરી ન હતી. વધુમાં, ઉપર નોંધ્યા મુજબ, એકવાર ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા

વિવેકબુદ્ધિ વાપરવામાં આવે, પછી ભલે તે વાદીની તરફેણમાં હોય કે અન્યથા, સામાન્ય રીતે અપીલ અદાલત સીપીસીના ઓર્ડર ૪૩ રૂલ ૧ હેઠળ પોતાની સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે આવી વિવેકબુદ્ધિમાં ખલેલ પહોંચાડવાનું પસંદ કરશે નહીં સિવાય કે તે વંડર લિમિટેડ (ઉપર મુજબ) અને અંબાલાલ ચોકસી (ઉપર મુજબ) ના ચુકાદામાં કાયદાના સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતો દ્વારા નિર્ધારિત માપદંડો હેઠળ આવતી હોય.

૧૨. બીજો ચુકાદો કે જેના પર આધાર રાખવામાં આવ્યો છે, તે સારદામણી કંદપ્પન (ઉપર મુજબ) નો કેસ છે, જેમાં વિસ્તૃત સિદ્ધાંતો નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે કે જેના દ્વારા માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે જણાવ્યું છે કે કયા સંજોગોમાં સમયને કરારનું મુખ્ય તત્વ કહી શકાય. જ્યાં સુધી સ્થાવર જમીન સંબંધિત કરારનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી આ મુદ્દા પર ભારતના માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સ્થાપિત કરેલા કાયદા સામે કોઈ વિવાદ હોઈ શકે નહીં કે સામાન્ય રીતે, સમય એ કરારનું મુખ્ય તત્વ નથી. તેમ છતાં, તે હંમેશા દરેક કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર આધાર રાખે છે અને ટ્રાયલ દરમિયાન પક્ષકારોના આચરણને ધ્યાને લેવાની જરૂર રહે છે.

૧૩. આ તબક્કે, (૨૦૨૪) ૩ એસ.સી.સી. ૨૩૨ માં રિપોર્ટ થયેલા અલગમ્માલ અને અન્ય વિ. ગણેશન અને અન્ય ના કેસમાં ભારતના માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવો અને તેના પર આધાર રાખવો યોગ્ય રહેશે, જેમાં નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું છે:

“૩૫. કે.એસ. વિધાનદમ (ઉપર મુજબ) માં નિર્ધારિત રેશિયો, જે સમાન હકીકતલક્ષી પરિસ્થિતિ ધરાવતો હતો, તે આ મુદ્દા પર હાલના કેસની હકીકતો અને સંજોગોમાં સીધો લાગુ પડે છે કે સમય એ કરારનું મુખ્ય તત્વ હતું અને જો સમય કરારનું મુખ્ય તત્વ ન હોય તો પણ, એવા સંજોગોમાં કે જ્યારે મકાનમાં કોઈ ભાડૂત હોવાનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી અને એવો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે કે છ મહિનાના સમયગાળામાં વાદીઓએ સ્ટેમ્પ પેપર ખરીદવા જોઈએ અને બાકી અવેજ ચૂકવવો જોઈએ જેના પર પ્રતિવાદીઓ વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપશે, ત્યારે વાદીઓ તરફથી પ્રતિવાદીઓને ભાડૂત પાસેથી ખાલી કરાવવા અને સમયસર વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા માટેનો એક પણ પત્ર કે નોટિસ નથી. વધુમાં, કે.એસ. વિધાનદમ (ઉપર મુજબ) માં મુદત પૂરી થયાના અઢી વર્ષ પછી કાનૂની નોટિસ આપવામાં આવી હતી, જ્યારે હાલના કેસમાં સાડા છ વર્ષ કરતાં વધુ સમય પછી કાનૂની નોટિસ આપવામાં આવી છે.

૩૬. કે.એસ. વિધાનદમ (ઉપર મુજબ) ના સંબંધિત ફક્રાઓ નીચે મુજબ વંચાય છે:

'૧૦. ભારતમાં અદાલતો દ્વારા અંગ્રેજી અદાલતોના પ્રારંભિક ચુકાદાઓને અનુસરીને સતત એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે સ્થાવર મિલકત સંબંધિત વેચાણ કરારના કેસમાં, જ્યાં સુધી તે મુજબ સ્પષ્ટ જોગવાઈ કરવામાં ન આવી હોય ત્યાં સુધી સમય એ કરારનું મુખ્ય તત્વ નથી. દાવો દાખલ

કરવા માટે લિમિટેશન એક્ટ દ્વારા નિર્ધારિત મર્યાદાનો સમયગાળો ત્રણ વર્ષનો છે. આ બે સંજોગો પરથી એવું ફલિત થતું નથી કે કરારના વિશિષ્ટ પાલન માટેનો કોઈપણ અને દરેક દાવો (જેમાં સ્પષ્ટપણે એવી જોગવાઈ નથી કે સમય કરારનું મુખ્ય તત્વ છે) જો તે એક અથવા બીજા પક્ષકાર દ્વારા અમુક બાબતો કરવા માટે કરારમાં નિર્ધારિત સમયમર્યાદા હોવા છતાં મર્યાદાના સમયગાળામાં દાખલ કરવામાં આવ્યો હોય તો મંજૂર થવો જ જોઈએ. તેનો અર્થ એવો થશે કે કરારમાં પક્ષકારો દ્વારા નિર્ધારિત સમયમર્યાદાનું કોઈ મહત્વ કે મૂલ્ય નથી અને તેનો કોઈ અર્થ નથી. શું એવું કહેવું વાજબી ગણાશે કે સમયને કરારનું મુખ્ય તત્વ બનાવવામાં આવ્યો ન હોવાથી, કરારમાં નિર્દિષ્ટ સમયમર્યાદાની કોઈ સુસંગતતા નથી અને તેને બેધડકપણે અવગણી શકાય છે? તેનો અર્થ કલમ ૧૦ અને ૨૦ બંને દ્વારા અદાલતમાં નિહિત વિવેકાધિકારને નકારવાનો પણ થશે. ચંદ્ર રાની વિ. કમલ રાની, ૧૯૯૩ ૧ એસ.સી.સી. ૫૧૯: (એસસીસી પાના ૫૨૮, પેરા ૨૫) માં આ કોર્ટની બંધારણીય બેંચ દ્વારા ઠરાવ્યા મુજબ:

"૨૫. ... એ સ્પષ્ટ છે કે સ્થાયર મિલકતના વેચાણના કેસમાં સમય કરારનું મુખ્ય તત્વ હોવાનું કોઈ પૂર્વધારણા નથી. જો તે કરારનું મુખ્ય તત્વ ન હોય તો પણ, જો નીચેની શરતો હોય તો અદાલત અનુમાન કરી શકે છે કે તેનું વાજબી સમયમાં પાલન કરવાનું છે:

(૧) કરારની સ્પષ્ટ શરતો પરથી;

(૨) મિલકતના સ્વરૂપ પરથી; અને

(૩) આસપાસના સંજોગો પરથી, ઉદાહરણ તરીકે, કરાર કરવાનો હેતુ."

બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, અદાલતે કરારમાં નિર્દિષ્ટ સમયમર્યાદા સહિતના તમામ સંબંધિત સંજોગો જોવા જોઈએ અને નક્કી કરવું જોઈએ કે વિશિષ્ટ પાલન મંજૂર કરવા માટે તેની વિવેકબુદ્ધિ વાપરવી જોઈએ કે નહીં. હવે ભારતમાં શહેરી મિલકતોના કેસમાં, એ જાણીતી હકીકત છે કે છેલ્લા કેટલાક દાયકાઓમાં - ખાસ કરીને ૧૯૭૩ પછી તેમના ભાવોમાં તીવ્ર વધારો થઈ રહ્યો છે [તે જાણીતી હકીકત છે કે ૧૯૭૩ ના આરબ-ઈઝરાયેલ યુદ્ધ પછી તેલના ભાવમાં તીવ્ર વધારાએ સમગ્ર વિશ્વમાં કુગાવાના વલણો શરૂ કર્યા હતા. ખાસ કરીને તેલની જરૂરિયાતનો મોટો હિસ્સો આયાત કરતા દેશો વધુ પ્રભાવિત થયા હતા]. આ કેસમાં, દાવાવાળી મિલકત મદુરાઈમાં આવેલી મકાન મિલકત છે, જે તામિલનાડુના મુખ્ય શહેરોમાંનું એક છે. દાવાવાળો કરાર ડિસેમ્બર ૧૯૭૮ માં થયો હતો અને વેચાણ પૂર્ણ કરવા માટે તેમાં નિર્દિષ્ટ છ મહિનાનો સમયગાળો ૧૫-૬-૧૯૭૯ ના રોજ પૂરો થયો હતો. વાદી દ્વારા દાવાની નોટિસ માત્ર ૧૧-૭-૧૯૮૧ ના રોજ જ આપવામાં આવી હતી, એટલે કે, છ મહિનાનો સમયગાળો પૂરો થયાના બે વર્ષ કરતાં વધુ સમય પછી. પ્રશ્ન એ છે કે બે વર્ષ કરતાં વધુ સમયના આ ગાળામાં વાદી શું કરી રહ્યા હતા? વાદી કહે છે કે તેઓ પ્રતિવાદી નં. ૧ થી ૩ ને ભાડૂત પાસેથી ખાલી

કરાવવા અને વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા જણાવતા રહ્યા હતા અને પ્રતિવાદીઓ એવું કહીને મુલતવી રાખતા હતા કે ભાડૂત મકાન ખાલી કરતો નથી. પ્રતિવાદીઓએ આ વાતનો ઇનકાર કર્યો છે. તેમના મતે, વાદી ક્યારેય આ બાબતમાં આગળ વધ્યા ન હતા અને ક્યારેય તેમને વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા જણાવ્યું ન હતું. ટ્રાયલ કોર્ટે પ્રતિવાદીઓની વાત સ્વીકારી છે જ્યારે હાઇકોર્ટે વાદીની વાત સ્વીકારી છે. ચાલો આપણે પહેલા વિચારીએ કે કોની વાત વધુ સંભવિત અને સ્વીકાર્ય છે. આ હેતુ માટે, આપણે પહેલા કરારની શરતો તરફ વળવું જોઈએ. વેચાણ કરારમાં, મકાનમાં કોઈ ભાડૂત હોવાનો કોઈ સંદર્ભ નથી. તે જે કહે છે તે એ છે કે છ મહિનાના સમયગાળામાં, વાદીએ સ્ટેમ્પ પેપર ખરીદવા જોઈએ અને બાકી અવેજ ચૂકવવો જોઈએ જેના પર પ્રતિવાદીઓ વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપશે અને વેચાણ દસ્તાવેજની નોંધણી પહેલાં, પ્રતિવાદીઓ દાવાવાળા મકાનનો કબજો ખાલી કરીને વાદીને સોંપશે. પ્રતિવાદીઓને ખાલી કરવા માટે કહેતો વાદી તરફથી પ્રતિવાદીઓને એક પણ પત્ર કે નોટિસ નથી. ઉપરોક્ત તારણનો અર્થ એ થાય છે કે ૧૫-૧૨-૧૯૭૮ થી ૧૧-૭-૧૯૮૧ સુધી, એટલે કે ૨ ½ વર્ષ કરતાં વધુ સમયગાળા માટે, વાદી કરાર હેઠળ કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા માટે કોઈ પગલાં લીધા વિના શાંત બેસી રહ્યા હતા, જો કે કરારમાં છ મહિનાનો સમયગાળો નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવ્યો હતો જેની અંદર તેમણે સ્ટેમ્પ પેપર ખરીદવાની, બાકી રકમ

આપવાની અને મિલકતનો કબજો સોંપવા તથા વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા પ્રતિવાદીઓને કહેવાની અપેક્ષા હતી. અમે પ્રતિવાદીઓનો આ કેસ સ્વીકારવા પ્રેરાઈએ છીએ કે મદુરાઈ શહેરમાં મકાન મિલકતની કિંમતો ઝડપથી વધી રહી હતી અને આના કારણે જ વાદી રૂ ૧૨ ૧/૨ વર્ષ પછી જાગ્યા હશે અને વિશિષ્ટ પાલનની માંગણી કરી હશે.

૧૧. શ્રી શિવસુબ્રમણ્યમે એસ.વી. શંકરલિંગા નાદર વિ. પી.ટી.એસ. રત્નસ્વામી નાદર, ૧૯૫૨ એ.આઈ.આર.(મદ્રાસ) ૩૮૯ : (૧૯૫૨) ૧ એમ.એલ.જે. ૪૪ માં મદ્રાસ હાઈકોર્ટના ચુકાદાનો હવાલો આપ્યો હતો જેમાં ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માત્ર ભાવવધારો એ વિશિષ્ટ પાલનનો ઇનકાર કરવાનું કોઈ કારણ નથી. ખૂબ જ આદર સાથે, જો સદર ચુકાદો એવું કહેતો હોવાનું સમજવામાં આવે કે કાયદા દ્વારા અદાલતમાં નિહિત વિવેકાધિકારનો ઉપયોગ કરતી વખતે સદર પરિબળને ધ્યાનમાં લેવાનું જ નથી, તો અમે તેની સાથે સંમત થવામાં અસમર્થ છીએ. આપણે વાસ્તવિકતાથી અજાણ રહી શકીએ નહીં - અને વાસ્તવિકતા એ છે કે ગ્રામીણ વિસ્તારોમાંથી શહેરી કેન્દ્રો તરફ લોકોના મોટા પાયે સ્થળાંતર અને કુગાવાને કારણે શહેરી મિલકતોના મૂલ્યોમાં સતત અને અવિરત વધારો થઈ રહ્યો છે. આ જ કેસ લો. વાદી બાકી અવેજ ચૂકવવા, સ્ટેમ્પ પેપર ખરીદવા અને છ મહિનામાં વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા અને કબજો સોંપવા માટે સંમત થયા હતા. તેમણે એવું કંઈ કર્યું નહીં. કરાર

સ્પષ્ટપણે જોગવાઈ કરે છે કે જો વાદી કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો પ્રતિવાદીઓ રૂ. ૫,૦૦૦/- ની બાનાની રકમ જમ કરવા માટે હકદાર છે અને જો પ્રતિવાદીઓ કરારનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તેઓ સદર રકમ કરતાં બમણી રકમ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે. રૂ. ૫,૦૦૦/- ની નાની રકમ ચૂકવવા સિવાય (રૂ. ૬૦,૦૦૦/- ના કુલ અવેજ સામે) વાદીએ કરારના ૨ ½ વર્ષ પછી દાવાની નોટિસ આપી ત્યાં સુધી કંઈ કર્યું નહીં. ખરેખર, અમે એવું વિચારવા પ્રેરાઈએ છીએ કે અદાલતો દ્વારા વિકસાવવામાં આવેલા નિયમની કઠોરતા કે સ્થાવર મિલકતોના કેસમાં સમય કરારનું મુખ્ય તત્વ નથી - જે એવા સમયે વિકસાવવામાં આવ્યો હતો જ્યારે ભાવો અને મૂલ્યો સ્થિર હતા અને કુગાવો અજાણ્યો હતો - ખાસ કરીને શહેરી સ્થાવર મિલકતોના કિસ્સામાં તેને સુધારવામાં નહીં તો હળવો કરવાની જરૂર છે. આપણે તેમ કરવાનો આ યોગ્ય સમય છે. વાદીના વિદ્વાન વકીલ કહે છે કે જ્યારે પક્ષકારોએ કરાર કર્યો, ત્યારે તેઓ જાણતા હતા કે ભાવો વધી રહ્યા છે; તેથી, તેઓ કહે છે, ભાવોમાં વધારો એ વિશિષ્ટ પાલનનો ઇનકાર કરવાનો આધાર બની શકે નહીં. બની શકે કે, પક્ષકારો સદર પરિસ્થિતિથી વાકેફ હતા પરંતુ તેઓએ છ મહિનાનો સમયગાળો પણ નિર્દિષ્ટ કર્યો હતો જેની અંદર વ્યવહાર પૂર્ણ થવો જોઈએ. સદર સમયમર્યાદા સમયને કરારનું મુખ્ય તત્વ બનાવવા જેટલી ન હોઈ શકે પરંતુ તેનો હજુ પણ કંઈક અર્થ હોવો જોઈએ.

કોઈ કારણ વિના આવી સમયમર્યાદા નિર્ધારિત કરવામાં આવી ન હોત. શું કાયદાના નિયમ તરીકે અથવા વિવેકના નિયમ તરીકે એવું કહી શકાય કે જ્યાં સમયને કરારનું મુખ્ય તત્વ બનાવવામાં આવ્યો નથી, ત્યાં કરારમાં આપેલી સમયની તમામ શરતોનું કોઈ મહત્વ કે અર્થ નથી અથવા તે અસ્તિત્વમાં નથી તેટલી જ સારી છે? આ બધાનો અર્થ માત્ર એટલો જ છે કે તેની વિવેકબુદ્ધિ વાપરતી વખતે, અદાલતે એ પણ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે જ્યારે પક્ષકારો એક અથવા બીજા પક્ષકાર દ્વારા પગલાં લેવા માટે ચોક્કસ સમયમર્યાદા નિર્ધારિત કરે છે, ત્યારે તેનું કંઈક મહત્વ હોવું જોઈએ અને સદર સમયમર્યાદાને (સ્થાવર મિલકતો સંબંધિત) કરારનું મુખ્ય તત્વ બનાવવામાં આવ્યો નથી તેવા આધારે સંપૂર્ણપણે અવગણી શકાય નહીં.

Xxx

૧૩. આપણી સમક્ષના કેસમાં, તે માત્ર વિલંબ નથી. કરારની શરતોના સ્પષ્ટ ઉદ્દેશ્યમાં વાદી તરફથી ૨ ½ વર્ષ સુધીની સંપૂર્ણ નિષ્ક્રિયતાનો આ કેસ છે જેમાં તેમને બાકી રકમ ચૂકવવાની, સ્ટેમ્પ પેપર ખરીદવાની અને પછી છ મહિનામાં વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા કહેવાની જરૂર હતી. વધુમાં, વિલંબ સાથે ભાવોમાં નોંધપાત્ર વધારો જોડાયેલો છે - પ્રતિવાદીઓના જણાવ્યા મુજબ, ત્રણ ગણો - કરારની તારીખ અને દાવાની નોટિસની તારીખ વચ્ચે. વિલંબે એવી પરિસ્થિતિ ઊભી કરી છે કે

જ્યાં વાદીને વિશિષ્ટ પાલનની રાહત આપવી અન્યાયી ગણાશે.'
(ભારપૂર્વક જણાવેલ)

૩૭. પક્ષકારોના આચરણને લગતા સામાવાળા દ્વારા આધાર રાખવામાં આવેલા ચુકાદાઓ આ સંજોગોમાં તેમને કોઈ મદદરૂપ નથી, કારણ કે જો સામાવાળા દ્વારા અપીલકર્તાઓને પાછળથી ચૂકવણી કરવાનો કેસ સ્વીકારવામાં આવે તો પણ, તે ખૂબ મોટા અંતરાલ પર હોવાથી અને બાકીની રકમ ચૂકવવાની અથવા જરૂરી સ્ટેમ્પ પેપર પર વેચાણ દસ્તાવેજ લખાવવાની અને વેચાણ દસ્તાવેજ કરી આપવા માટે અપીલકર્તાઓને નોટિસ આપવાની તેમની તરફથી કોઈ તત્પરતા દર્શાવવામાં આવી ન હોવાથી, એવું કહી શકાય નહીં કે હાલના કેસમાં, પક્ષકારોના, ખાસ કરીને અપીલકર્તાઓના આચરણની એરણ પર મૂલવણી કરતાં, સમય કારણું મુખ્ય તત્વ રહેશે નહીં.”

(ભારપૂર્વક જણાવેલ)

૧૩.૧. ૨૦૨૪ એસ.સી.સી. ઓનલાઈન એસ.સી. ૩૫૮૬ માં રિપોર્ટ થયેલા આર. શમા નાઈક વિરુદ્ધ જી. શ્રીનિવાસૈયા ના કેસમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવો અને તેના પર આધાર રાખવો પણ યોગ્ય રહેશે, જેમાં નીચે મુજબ ઠરાવવામાં આવ્યું છે:

“૧૦. કાયદો સુસ્થાપિત છે. વાદી માત્ર દાવામાં ચોક્કસ નિવેદનો અને

કથનો કરવા માટે જ બંધાયેલા નથી પરંતુ સમયસર કરારની શરતો મુજબ ચૂકવણી કરવા માટે ભંડોળની ઉપલબ્ધતા દર્શાવવા માટે જરૂરી મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કરવા માટે પણ બંધાયેલા છે.

૧૧. કરારનું પાલન કરવાની તૈયારી અને તત્પરતા વચ્ચે સૂક્ષ્મ તફાવત છે. વિશિષ્ટ પાલનની રાહત માટે બંને ઘટકો જરૂરી છે.

૧૨. જ્યારે તૈયારીનો અર્થ કરારનું પાલન કરવાની વાદીની ક્ષમતા છે જેમાં તેમની નાણાકીય સ્થિતિનો સમાવેશ થાય છે, ત્યારે તત્પરતા વાદીના આચરણ સાથે સંબંધિત છે.”

(ભારપૂર્વક જણાવેલ)

૧૪. તેથી, કાયદાના ઉપરોક્ત સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતને ધ્યાનમાં રાખીને અને કેસની ઉપરોક્ત હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાને લેતાં, પ્રાથમિક દ્રષ્ટિએ એવું જણાય છે કે વાદીઓ બાનાખતનો પોતાનો ભાગ પૂરો કરવા માટે સતત તૈયાર અને તત્પર હતા અને પ્રતિવાદીને બાકી અવેજ ચૂકવવા માટે પૂરતું બેલેન્સ ધરાવતા હતા તે દર્શાવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. વધુમાં, ઉપર નોંધ્યા મુજબ, બાનાખત મુજબના ૯૦ દિવસના સમયગાળાની સમાપ્તિ, જેની અંદર વાદીઓએ બાકી વેચાણ અવેજ ચૂકવવાનો હતો, અને વાદીઓ દ્વારા આપવામાં આવેલી કાનૂની નોટિસ વચ્ચેના સમયગાળાને ધ્યાનમાં લેતાં, વાદીઓએ પ્રતિવાદીને કોઈ ચૂકવણી કરવા અને અથવા આવી ચૂકવણી વગેરેની કોઈ લેખિત ઓફર

કરવા બાબતે કંઈ કર્યું ન હતું, જે દર્શાવે છે કે વાદીઓ ખૂબ લાંબા સમય સુધી એટલે કે ૨ વર્ષથી વધુ સમય સુધી નિષ્ક્રિય રહ્યા હતા. વાદીઓની આવી નિષ્ક્રિયતા તેમને વાદગ્રસ્ત મનાઈદુકમની અરજીમાં માંગ્યા મુજબનો મનાઈદુકમ મેળવવા માટે અહકદાર બનાવે છે કારણ કે તે એક વિવેકાધીન રાહત છે. તે સિવાય પણ, વિલંબ/નિષ્ક્રિયતાના કારણે પણ વાદીઓ વચગાળાનો મનાઈદુકમ મેળવવા હકદાર બનશે નહીં. [જુઓ – મંડલી રંગના વિ. ટી. રામચંદ્ર, (૨૦૦૮) ૧૧ એસ.સી.સી. ૧ (પેરા-૨૧/૨૨) માં રિપોર્ટ થયેલ, અંબાલાલ સારાભાઈ એન્ટરપ્રાઇઝ લિમિટેડ વિ. કે.એસ.ઈન્ફ્રાસ્પેસ એલએલપી લિમિટેડ અને અન્ય, (૨૦૨૦) ૫ એસ.સી.સી. ૪૧૦ (પેરા-૧૯/૨૨/૨૩), વિત્રાગ હોલિંગ કો. લિ. વિ. ગુજરાત સ્ટેટ ટેક્સટાઇલ કોર્પોરેશન લિ., ૧૯૯૬ (૩) જી.એલ.આર. ૫૩૬ (પેરા-૮)].

તારણ

૧૫. હાલના કેસની હકીકતો અને સંજોગો પર કાયદાના ઉપરોક્ત સુસ્થાપિત સિદ્ધાંતો લાગુ પાડતાં, મને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા વાદગ્રસ્ત દુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવાનું કોઈ કારણ જણાતું નથી, કારણ કે તે ન તો ભૂલભરેલો, વિકૃત કે મનસ્વી સ્વરૂપનો છે અને ન તો કાયદાના સ્થાપિત કાનૂની સિદ્ધાંતની વિરુદ્ધનો છે.

૧૬. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાને લેતાં, મને હાલની અપીલમાં કોઈ ગુણદોષ

જાણાતા નથી, જેને નામંજૂર કરવાની જરૂર છે. તે અનુસાર, તેને આથી નામંજૂર કરવામાં આવે છે. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી. પરિણામે, તેમાં દાખલ કરેલી સિવિલ એપ્લિકેશનનો પણ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

૧૭. ખર્ચ અંગે કોઈ હુકમ નથી. સિવિલ એપ્લિકેશનનો પણ તે મુજબ નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(મૌલિક જે. શેલત, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====